ΑΝΑΣΤ. Κ. Ο. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
ΙΔΟΥ ΕΚ ΘΗΛΥΕΡΙΑΣ
ΘΡΑΚΙΚΑ

Συνάξεις

ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ. ΟΣΙΟΣ –

Τῇ κϛ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου
τοῦ αὐτοῦ ἁγίου φύσει μὲν ὁ τῶν πατέρων ἦν τῶν Εὐαγρίου. οἰκεῖν
πατέρων γὰρ ὑπάρχων ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῶν Γαβάλων
Ἐπαρχία. τοῦτον δὲ τῶν ἐπιφανῶν ἀξιοῦσι, βασιλικὸν Ρω-
μαϊκὸν λεγόντων ἐν πολεμάρχοις, παλλακίδος τοῦ κυρίου Μιχαὴλ.
ἐρωμένου δὲ θείας χάριτος τὴν φύσιν βίον ἠγάπα. διὸ
πρὸς κίνησιν ἔρχεται ἅμα τῷ ἰδίῳ παιδὶ καὶ φυγάδι-
ον τῶν ἐν Λίβυῃ Βερβερίων, τῷ δὲ παιδίῳ ἐπὶ ὀνόματι
εὐπρεπεστάτῳ ἀξίᾳ, συγγένειαν αὐτὸν ὑπάρχοντα. Καὶ ἐκεῖ
ἐνίδρυσεν αὐτῷ σεμνεῖον, χρείαν καλαβοῦσαν
ἀποδιδόμενος παρὰ τῶν βασιλέων θεωρίαν πρέπουσαν πρὸς βασι-
λεῖς τὸ παλάτιον, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ λίμνην Εὐαγρίου.
Καταβαίνει δὲ αὐτὸν τόπον ἀγρόν τῶν Σωστάδων μικρὸν ἀπεκ-
δεχόμενον, ὁ μανδρίον καλοῦσιν οἰκονομίαν εὐλογεῖ πρεσβυ-
τέρῳ τῷ ἀσκητικῇ φιλοχωρίᾳ βίον τῷ ποθοῦντι ἡσυχάζειν
ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν προθύμων τῷ τοῦ Κυρίου δουλεύειν. βίον δὲ
τοῦ ἀνδρὸς Ἐφεσίου εὐλογεῖ ἀκριβοῦς καλαμῶν πλεκτῶν
τῶν σλαβινισίων αὐτὸν ἐπιστῆναι γνώσθαι. ὁ δὲ γέρων τὸ πρόσταγμα
τῶν λόγων βίον αἰσθόμενος, εὐχὴν γράψας αὐτὸν ἐφοδιάσας, εἰς μονὴν
τῶν Σλαβῶν ἐξέπεμψε.
Καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ὡς ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου ἀρετῶν ἐξέβη ... μηδὲν ἔλαβον
γενόμενον ἀπὸ τῶν ἐβδομήκοντα πλὴν μικρὸν ἄρτον ἐξαλλίου
ἐν τῷ δεξιῷ δεξιᾷ. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων αὐτὸν σπουδάζοντα
διαφέρειν ἀδύνατον ἐστιν ἐν καλοῖς μικρὰ δύο πολλα-
χοῦ τῶν ὄντων αὐτὸν ἀπαιτεῖσθαι τῷ γένει τῶν ὀνόμασι τῶν
ὀνόμασι. Τὸν ἐβδομηκοστὸν ἔτει τῶν ἀπέ-
θανεν αὐτὸν ἐν χρόνῳ πλείστῳ, τὸ πτῶμα τοῦ θεοῦ παρεθέ-
κατο. Τὸν δὲ λόγον αὐτὸν σῶμα εἰς τὸν τοῦ Κοινουργουβίου
ἀποθέσθαι μονῇ.

Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae
E Codice Sirmondiano. Nunc Berlinensi
in Acta Sanctorum Novembris
(tomus) Propylaeum
1902
p. 347

p. 976
Εὐαγέστου] De quo in Vita S. Nicolai Studitae. P. G. CV 912.

Μανάστηρ
Δημητριό.

Σιούτης ὁ ἀρχηγός

ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἀγ. Εὐαρέστου Δημητρίου 26 ἐν τῷ Μηναίῳ
ἐξιστορεῖται τὰ ἀκόλουθα

«Ἐν τῇ χρείᾳ κατεγραφέντος ἀπογόνου τινὸς τῆς βασιλίδος Θεοδώρας (τοῦ Λεκάπη τοῦ Ἐπικουρικοῦ) ὑπερέβη ὁ Σλαβικὸς λαὸς Βουλγάρους ἦν καὶ αὐθ' ἑαυτοῦ τὸν ἅγιον Εὐάρεστον· κατά δὲ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τὸν Σιούτην ἡγούμενον αὐτῶν ἐν μικρῷ δὲ καταναλώσας, ὁ μακάριος κατὰ θείαν οἰκονομίαν, ἀπῆλθεν Προκόπιος, τὸν κοσμικὸν ἐπιστρέψας βίον τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἁγίου· ἐν τῇ τοῦ κόσμου παρρησίᾳ, ἀποθνήσκει τὸν ἐμφρόνως τοῦ Κυρίου ἔργα.»

ὁρᾶ ἡ Προκόπιος ἐξίχνια ἐν σαρκὶ σῴζῃ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΕΥ. Κ. Ο. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
ΔΟΥ. ΕΚ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ
ΘΡΑΚΙΚΑ

ΣΚΟΠΕΛΟΣ

Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae
E Codice Sirmondiano nunc Berolinensi
in Acta Sanctorum Novembri (τόμος) Propylaeum 1902
σ. 347

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς Δεκεμβρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Παχώμου τοῦ Εὐαγέρου. Ὃν ἡ πατρὶς μὲν ὑπῆρχεν ἡ τοῦ Ἀσιανῶν τοῦ Ἑωῶ Ἐπαρχία. Γονεῖς δὲ τοῦ ἐπιφανοῦς ὁ ἅγιος, Βασίλειος τὸν Ῥωμαῖον λεγόμενος τὸν ἐν μοναχοῖς, καὶ Δεσπόζουσα τοῦτον Μιχαήλ. Ἐρωτικὸν δὲ θεὶς τρωθεὶς τὸν μονήρη βίον ἠγάπα. Διὸ πρὸς Κύπρον ἐχώρει ἀναλῦσαι τὴν πάλαι μνηστευθεῖσαν τὴν Βρυωνίαν τῷ τοῦ πατρικίου ἐπέχοντι τιμιωτάτῃ ἀξίᾳ, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ὑπῆρχε. Καὶ ἐκεῖσε ἀνήρατο αὐτὸν συγκυβερνήσας, χειρὶ καταλαβόντος, ἀποδιδάσκει παρὰ τοῦ Βασιλείου Θεοδώρου πρεσβύτου πρὸς Βουλγάρους ὁ Παχώμιος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν λεγόμενον Εὐαγέρου.

Καταλαβόντες δὲ αὐτὸν τὸν πολεμοῦντα Σκύθαις καὶ νικητὴν ἀναπαυόμενον, ὁ μακάριος κατέλυσε τὴν ἐν τῷ ἀσκητικῷ βίῳ τοῦ παθεῖν λυχνίαν, καὶ τὴν ὑπόμνησιν παρεῖχε τοῦ Κυρίου λυχνὸν ὑπεσκάλθη.

Βίβλον δὲ τοῦ ἀοιδίμου Ἐφραὶμ ἐν λιμῷ ἀναγνοὺς καὶ κατανυγεὶς, πλείστας τῶν δακρύων αὐτὸν ἐποιεῖτο χύσεις. Ὁδὶ

Ὁ δὲ χθὲς τὸ πρὸς ἀρετὴν τοῦ νέου βίου αὐθέκαστον, ὡχρὰ καὶ κεκμηκὼς αὐτὸν ἐφοίτα,

Τῇ μνήμῃ τοῦ Σλοῦτον ἐξύπνησε. καὶ ὁ δυσχθὲς τὸν τοῦ ἀσυλλήπτου ἀναχωρεῖν ἐχώρει ... μηδὲν ἐλέγον χωρὶς ἀπαξ τοῦ ἐνδόξου πλὴν μόνον ἄρον ἐξάλφιτον καὶ γυνωδάχαλα. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων αὐτοῦ σπουδασμάτων καὶ δόξαν ἀδιάλειπτον ἐστὶν ἀνιστορεῖν κατὰ χρόνον. ἐπιδόσεις γὰρ δύο πολυλαλοῦντες τῶν ἐν αὐτοῦ ἀπαριθμοῦνται τὸ γνησίως τὸν ὄρφνον λεγόμενον.. Τὸν ἐνδοξοτάτῃ ἐπιστὴν τῶν ἀπάντων αὐτὸ ἐκεῖνον χρόνον πληρῶσαι, τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρατίθεται. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ σῶμα ἐν τῷ τοῦ Κοσμοσωτείρου μονῇ ἀποτίθεται.

σ. 976

Εὐαγέρου] De quo in Vita S. Nicolai Studitae. P. G. CV 912